

KIM IL SUNG 100 ÅR

Præsident Kim Il Sung

Den 15. april 2012 ville DDF Koreas grundlægger Kim Il Sung være fyldt 100 år. Koreanerne kalder dagen for SOLENS DAG.

Den 15. april 2012 ville DDF Koreas nu afdøde præsident Kim Il Sung være fyldt 100 år, og det markeres efter alle kunstens regler i Korea og blandt Koreas venner verden over.

Præsident Kim Il Sung blev født den 15. april 1912 i Mangyongdae nær Pyongyang. Han døde 8. juli 1994 i en alder af 82 år. Korea var på tidspunktet for hans fødsel udsat for en brutal japansk besættelse. Kim Il Sung's familie var alle på det tidspunkt aktive i kampen imod besættelsesmagten, hvorfor det var naturligt for Kim Il Sung også at deltage i denne kamp arbejde. Allerede som 14-årig blev han stifter for gruppen Ned-Med-Imperialismen-Unionen, der var den første revolutionære modstandsorganisation i Korea. Og året efter i 1927 stiftede han Koreas Kommunistiske Ungdomsforbund. 5 år senere i 1932 blev Kim Il Sung i stand til at mobilisere en egentlig modstandshær i Manchuriet nær grænsen til Korea – Den anti-japanske Revolutionære Guerillahær, der havde et marxistisk-leninistisk politisk grundlag.

Præsident Kim Il Sung taler på Koreas befrielsesdag 15. august 1945

Bronzestatuens af præsident Kim Il Sung i Pyongyang

Efter Koreas befrielse i 1945 stod præsident Kim Il Sung fra dag 1 i spidsen som leder af den nye unge republik i den nordlige halvdel af Korea. Han var stifter af Nordkoreas Kommunistiske Parti i 1945, der året efter blev til Koreas Arbejderparti. Det blev det nye Koreas ledende parti, der var garanten for indførelse af en række vidtgående demokratiske reformer i det nordlige Korea og begyndelse på opbygning af socialisme. Demokratiske reformer, der var helt ukendte og revolutionerende i den del af verden. Præsident Kim Il Sung var i de år også en meget ihærdig forkæmper for en hurtigst mulig samling af det kunstigt og med magt delte Korea. Men grundet USA's indblanding ved indsættelse af et fascistisk marionet militærdiktatur i Sydkorea, lykkedes det ikke at genforene landet. Tværtimod fremprovokerede USA og højrekræfterne i Sydkorea i 1950 Koreakrigen imod den unge republik i nord. Præsident Kim Il Sung stod som øverstkommanderende for Koreas Folkehær i 1953 som sejrherre for første gang i historien overfor verdens stærkeste militærmagt – USA-imperialismen. Men omkostningerne var store. USA's og dets allierede havde begået folkemord på millioner og sønderbombet det nordkoreanske samfund. Men USA's forsøg på at komme til at bestemme det koreanske folks fremtid mislykkedes totalt. I den hårde og bitre krig kæmpede det koreanske folk fast forenet omkring dets leder præsident Kim Il Sung.

Præsident Kim Il Sung og Koreas Folkehær og det koreanske folk har for disse militære og politiske bedrifter indtegnet sig med et stort navn blandt alle verdens anti-imperialister og folk, der kæmpede og kæmper for national befrielse og selvstændighed.

Efter Koreakrigen stod det koreanske folk overfor den meget vanskelige og komplekse opgave at

genopbygge landet fra bunden og fortsætte den socialistiske revolution. I løbet af disse genopbygningsår fremsatte præsidenten og generalsekretær for Koreas Arbejderparti kammerat Kim Il Sung en klog politisk linie – bl.a. Chollimakampagnen - for den socialistiske revolution og opbygning og organiseringen og mobiliseringen af hele folket. Linien byggede på Juche-ideen, som præsident Kim Il Sung havde fremsat og resulterede i, at industrialiseringen af det nordkoreanske samfund blev gennemført på kun 14 år. Det tidligere tilbagestående Korea fremstod i slutningen af 1960'erne som en stærk og uafhængig socialistisk industristat og med et landbrug i rivende udvikling. Nogle af nøgleordene for denne genopbygningsstrategi samtidig udvikling af sværindustri, letindustri og landbrug og uafhængighed i politik, selvforsyning i økonomi og selvforsvar i militære anliggender.

Præsident Kim Il Sung besøger en enhed af Koreas Folkehær i 1962.

Med den hastigt udviklede produktion og økonomi sås således en stedse forbedring af folkets levevilkår og levestandard i årene herefter. Staten er ansvarlig for at forsyne befolkningen med grundlæggende livsforbrugsvarer, bolig, uddannelse, arbejde og sundhedsvæsen.

Alle disse enestående politiske og økonomiske resultater blev opnået under ledelse af Koreas Arbejderparti og dets leder generalsekretær Kim Il Sung. Ledetråden i den koreanske revolution har som sagt været Juche-ideen, som er udviklet af præsident Kim Il Sung. Kim Il Sung har om Juche-ideen bl.a. sagt følgende: ”At opretholde Juche-ideen betyder, at holde fast ved princippet om selv at løse alle revolutionens og opbygningens problemer i overensstemmelse med sit eget lands faktiske forhold, og hovedsageligt ved egen kraft. Dette er et realistisk og skabende standpunkt, som står i modsætning til

dogmatisme, og som tillemper marxismen-leninismens universelle sandhed og den revolutionære verdensbevægelses erfaringer til det enkelte land i overensstemmelse med det historiske stilling og nationale særegenheder. Det er et selvstændigt standpunkt, hvor man forkaster afhængighed af andre, viser vilje til selvtillid og under alle omstændigheder løser sine egne anliggender under eget ansvar.”

Under præsident Kim Il Sung's ledelse gennemlevede DDF Korea således en ikke mindst ideologisk, men også teknisk og kulturel revolution.

Præsident Kim Il Sung taler med arbejdere fra Chongjin Stålværk i 1959 under en vejledning-på-stedet tur i genopbygningsårene efter den altødelæggende Koreakrig.

At præsident Kim Il Sung ligesom hans efterfølgere nød og nyder meget stor respekt og tillid i DDF Korea er ingen hemmelighed. De særegne kulturelle værdier og traditioner, der giver de øverste ledere en særlig status er blevet misbrugt af medierne i den vestlige verden til at fremstille et billede af uhæmmet persondyrkelse. Men forklaringen på den store respekt og tillid præsident Kim Il Sung og hans efterfølgere formand kammerat Kim Jong Il og kammerat Kim Jong Un nyder, er i virkeligheden den, at befolkningen i DDF Korea konkret har oplevet resultaterne i den socialistiske opbygning i 1970'erne og 1980'erne, og siden på vejen ud af 1990'erne krise med enorme naturkatastrofer og ødelæggelser, hungersnød, følger af internationale politiske omvæltninger og massiv blokade og krigstrusler fra verdens stærkeste imperialistiske magt USA. Her har præsident Kim Il Sung og hans efterfølgere personificeret ledelsen, enheden og sammenholdskraften. I den forbindelse skal fremhæves den politiske praksis, der personligt har været kendetegnet for først præsident Kim Il Sung, nemlig den såkaldte vejledning-på-stedet. Kim Il Sung lagde altid vægt på, at landets ledelse kun kunne udøves korrekt, hvis det arbejdende

Præsident Kim Il Sung under vejledning-på-stedet i Chongsan-ri kooperativ farm i 1962.

folks problemer og virkelighed var ledelsen bekendt og blevet taget alvorligt af lederen. Således besøgte præsident Kim Il Sung, og siden hans efterfølgere, tusindvis af arbejdspladser over hele landet. Det havde en anti-bureaukratisk virkning, og det styrkede det arbejdende folks kollektive engagement, når partiets og landets øverste leder i egen person diskuterede og forklarede partiets og regeringens politik. Det har givet den koreanske revolution en særlig karakter.

Præsident Kim Il Sung var også en fremtrædende leder i den internationale kommunistiske bevægelse. I tiden efter de store politiske omvæltninger og kontrarevolution i Østeuropa og USSR var præsident Kim Il Sung aktiv i bestræbelserne for at overvinde splittelse i den internationale kommunistiske bevægelse og samle den. Det skete bl.a. udfærdigelsen af Pyongyangerklæringen i 1992, som mere end 200 kommunistiske- og arbejderpartier og organisation verden over tilsluttede sig.

Præsident Kim Il Sung på besøg i DDR i 1977. Han ses her sammen med SED-partilederen Erich Honnecker

위대한 수령 김일성주석께서 국제주의전사 에르네스토 체 게바라를 접견하시고 만체혁명위업수행에서 나서는 리론실천적문제들에 완벽한 해답을 주시었으며 뜨거운 배려와 크나큰 사랑을 베풀어 주시었다. [주체49(1960). 12]

Ernesto Che Guevara fra Cuba besøger her i december 1960 præsident Kim Il Sung.

Det største nationale problem i Korea har siden befrielsen i 1945 været landets ulykkelige og kunstige deling i Nord og Syd. Dette store nationale problem optog præsident Kim Il Sung i særdeleshed i alle årene indtil hans død.

Han gav store bidrag til løsningen af genforeningsspørgsmålet. Han fremsatte mange forslag til at drive de fremmede kræfter ud af Korea og opnå en genforening ved nationens egen indsats. Selvom det koreanske folk har lidt ufatteligt under de mange årtier med deling af nationen, så har de ufortrødent fortsat denne kamp med fuld tillid til præsident Kim Il Sung's forslag til opnåelse af national genforening.

I begyndelsen af 1970'erne fremsatte præsident Kim Il Sung de tre principper for national genforening byggende på uafhængighed, fredelig genforening og stor national enhed, der således blev kernen i den først Nord-Syd aftale i 1973. Og senere i 1980 fremsatte han forslaget om grundlæggelse af en Nord-Syd konføderative republik – den såkaldte Den Demokratiske Konføderative Republik Koryo – og i 1993 kom så 10-punkts programmet for stor national enhed for hele nationen, der gav mere omfattende og systematiseret beskrev de grundlæggende principper og metoder for opnåelse af Koreas genforening. Disse 3 forslag omtales i dag blandt alle koreanere og venner af Koreas folk som De Tre Charter for Korea Genforening, og udgør en rettesnor, som alle koreanere uanset forskelle i ideologi, politisk opfattelse eller eventuel religiøs overbevisning konsekvent bør kunne følge indtil dagen for genforeningen.

Præsident Kim Il Sung bidrog afgørende til at styrke den koreanske genforeningsbevægelse i både Nord, Syd og blandt koreanere i udlandet.

Således var præsident Kim Il Sung og DDF Korea i november 1990 vært for det stiftende møde i Den Nationale Alliance For Genforening - Pomminryon – hvor der deltog repræsentanter for genforeningsbevægelsen i både Nord, Syd og udlandet. Det blev til et vendepunkt genforeningsbevægelsen, som nu udviklede sig til en landsdækkende kamp.

Stående overfor denne enestående kendsgerning, at koreanerne i nord, syd og i udlandet havde dannet en stærk organisation og kraft, blev der samtidig sat ind med at modgå alle separatistiske kræfter i Korea og udlandet, og Kim Il Sung satte al sin energi ind på at styrke at forbedre Nord-Syd forholdet og fremskynde landets genforening. Han fremsatte løbende mange rimelige forslag om dialog og kontakt, samarbejde og udveksling

USA ex-præsident Jimmy Carter er her på besøg hos præsident Kim Il Sung under en alvorlig krise mellem DDF Korea og USA i juni 1994.

mellem nord og syd, og han gjort sit yderste for at se disse virkeliggjort.

Fra det tidspunkt, hvor den første dialog mellem nord og syd blev åbnet i begyndelsen af 1970'erne til begyndelsen af 1990'erne fandt mere end 400 dialogrunder sted mellem Nord- og Syd. I sine senere år mødte præsident Kim Il Sung den tidligere amerikanske præsident Jimmy Carter og fik afværget en meget farlig krigstruende situation i Korea, som blev erstattet af en aftale om DDF Korea-USA forhandlinger og aftale om et historisk Nord-Sydkoreansk topmøde. Det var en også en enestående bedrift i genforeningsbevægelsens historie. Den 7. juli 1994, dagen før hans død, sad præsidenten oppe hele natten for at gennemlæse et tykt dokument, der ville føre til en radikal ændring i en forbedring af den Nord-Sydforholdet og Koreas genforening og underskrevet sit navn på det før han gik bort.

Efter præsident Kim Il Sung's død indstiftede man i 1998 i DDF Korea hans fødselsdag den 15. april som SOLENS DAG og et nyt årstalssystem, hvor præsident Kim Il Sung's fødeår 1912 blev gjort til år 1 – eller rettere **Juche 1**. Så i år skriver man i Korea årstallet Juche 101 (2012).

Efter præsident Kim Il Sung's død i 1994 videreførte hans efterfølger generalsekretær kammerat Kim Jong Il præsident Kim Il Sung's genforeningspolitik og opnåede på det historiske Pyongyang topmøde mellem nord og syd i juni 2000 succes og sikrede vedtagelsen af 15. juni Nord-Syd Fælleserklæringen - en milepæl for national genforening hvor i indgik bl.a. principper fra Kim Il Sung's tre charter for genforening. I årene 2000-2008 gik Nord og Syd i gang med implementeringen af Nord-Syd

Fælleserklæringen. Det skete ikke uden problemer – først og fremmest fremkaldt af USA's tilbagevendende krigstrusler imod DDF Korea, trusler om ”forebyggende angreb”, brud på DDF Korea-USA rammeaftalen og USA's indblanding i og blokade for flere Nord-Syd økonomiske og teknologiske samarbejdsprojekter. Også højrekræfter og militære kredse i Sydkorea søgte, at blokere Nord-Syd samarbejdet. Men alt i alt sås fremskridt i Nord-Syd samarbejdet i disse år til gavn for samarbejde, forsoning og på længere sigt genforening. Og man omtaler stadig perioden som 15. juni æraen i Koreas genforeningshistorie.

Det hele stoppede brat i 2008 da den nuværende højre regering kom til magten i Sydkorea og skottede alle Nord-Syd Fælleserklæringen fra både 2000 og 2007 og tilhørende implementeringsaftaler. Samtidig indledte den sydkoreanske højre regering en meget aggressiv og uforsonlig kurs overfor DDF Korea. Man talte og taler stadig med fuld støtte fra USA – både den tidligere Bushregeringen og den nuværende Obama-regeringen om at ”åbne DDF Korea med magt”, kræver ensidig total atomafrustning i Nord og ”genforening gennem indlemmelse” og afholder meget omfattende amerikansk-

sydkoreanske krigsøvelser om invasion af DDF Korea og andre utallige og farlige provokationer tæt på DMZ eller i omstridt farvand.

Selvom genforeningssagen har lidt tilbageslag de sidste 5 år vil historien dømme den sydkoreanske højre regering og andre konservative kræfter, der ønsker at forsætte splittelsen i Korea og gøre sig afhængig af USA-imperialismen. Det koreanske folk vil sikkert gå videre af den vej, som præsident Kim Il Sung lagde for Nord-Syd forsoning, samarbejde og en uafhængig og fredelig genforening af landet.

Præsident Kim Il Sung vil stadig blive husket som en stor leder af den første uafhængige, socialistiske Korea igennem et halvt århundrede og som en stor anti-imperialist.

Venskabsforeningen Danmark-DDF Korea ønsker det koreanske folk hjertelig tillykke med 100-års fødselsdagen.

Anders Kristensen